

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIII. | ZATURDAG den 13den JUNY 1835. | N. 24.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 Juny 1835.

HIERBY wordt bekend gemaakt dat by dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer Kolonie, dd. 1 dezer, No. 327, de Heer J. C. HUZCK benoemd is tot Wykmeester van de 1ste Wyk aan de Overzyde, in de plaats van den Heer B. H. J. PLETTE, die [illegible].

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Militaire Administratie.

Aanbesteding voor Rum.

DE Administrateurs van het Garnizoen te Curaçao zullen aan de minst inschryvende aanbesteden de leverantie van Rum van de beste kwaliteit en van 25 graden sterkte, benoodigd voor het 3de kwartaal dezes jaars, en voor de troepen alhier in garnizoen. Gemelde leverantie zal moeten geschieden, in diervoege als:

Voor de maand July	4 Oxhoofden Rum.	
„ „ „ Augustus	4	„ „
„ „ „ September	3	„ „

Zullende de gemelde Oxhoofden zonder onkosten in goeden staat en in het Pakhuis binnen het Fort Amsterdam geleverd moeten worden.

De gegadigden addresseren zich by besloten biljetten op Maandag den 22 Juny 1835 ten Kantore van den Kapitein Kommandant der Troepen binnen het Fort Amsterdam, des morgens te 10 ure; terwyl het antwoord daarop by den Kapitein Kwartiermeester zal te bekomen zyn.

[illegible]

Op last van de Administrateurs voornoemd,
De Kapitein Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS.

Luchtscheepvaart.

Onzen vindingrykeu tyd ontbreekt het nog om de lucht te bevaren, en evenwel is deze kunst, zooals men uit de tegenwoordige proeven met zekerheid besluiten kan, niet onmogelyk niet; en er is slechts geld en [illegible] werktuigkundige noodig, om schepen of ballons te maken die duizende van menschen met vogelsnelheid door de lucht zouden voeren. Men heeft voorgesteld, om den luchtschepen de gedaante van eenen ovalen ring te geven.—Verscheidene metalen holle ringen worden zoodanig in elkander gezet, dat de smalle zyde zich vooraan bevindt, en het binnenste luchtledig gemaakt is. Hierby zoude eene luchtledige ruimte van 30 voet in doorsnede reeds genoegzaam zyn, om eenen last van 103 centenaars te dragen; een van 100 voet doorsnede 868 centenaars, en zoo zoude, by iedere vergrooting van de doorsnede, de draagkracht in reden van het kubiekgetal toenemen, terwyl de zwaarte der machine zelve slechts in de vierkante reden aangroeit. Het maakt derhalve niet de geringste zwarigheid, om het luchtship zoo sterk als noodig is te maken, daar men het grootere gewigt door vergrooting van de ruimte gemakkelyk kan vinden. Ergo, men heeft de besturing van hetzelve, dat by eene gewone luchtballon, uit hoofde van derzelver gedaante en stof, byna onmogelyk is, geene byzondere zwarigheid, en kan op veelvuldige wyze bewerkt worden.—Om het luchtschip tegen den wind op te werken, behoeft men alleen genoegzaam snel omdraaijende vleugelraderen, welke meer kracht hebben, dan de werking van den wind tegen het smalle, lange luchtschip. Dit onderwerp is de [illegible] van geleerde genootschappen en regeringen overwaardig. De verwezenlyking der [illegible] omwenteling in alle maatschappelyke betrekkingen te weeg brengen, en de menschheid in 50 jaar een duizendtal jaren verder brengen. Stoomwagens en stoombooten hebben nog wegen en zeeën noodig maar het luchtschip zoude zyne reis vry van tollen en aardsche belastingen voorzetten, binnen weinige minuten geheele landen door- of liever oversnellen, de nog onnagespoorde deelen des aardryks ontdekken, den noordpool omzeilen, die aan onze schepen door deszelfs ijsmassa den doortogt sluit en zoude het goedkoopste middel van vervoer zyn, dewyl er geen spoediger was. Want is eene gans in staat, om in 14 dagen de aarde rond te vliegen, eene kraai in 25, kan eene zwaluw 98 mylen wegs in een uur maken, legde eene eene valk in eenen dag de reis van Parys naar Malta (125 mylen) af, zoo zoude een luchtschip ook in weinige minuten verscheidene mylen doorvliegen. Dat men ook werkelyk reeds er op uit is, om het te dezen niet bloot by bespiegelingen te laten blyven; getuige de *Cincinnati Daily Gazette*, waarin men het volgende vermeld vindt: " Een onzer vindingrykste inwoners, de Heer MASON, arbeidt tegenwoordig aan een luchtschip, waarmede hy voornemens is op te gaan en eene luchtvaart te doen. De boot is omtrent 10 voet lang, en haar geraamte is met zydenstof overtrokken, om haar zoo ligt als mogelyk is te maken. In derzelver midden is een stoomwerktuig van 2 paardekrachten aangebragt, dat 4 loodregte raderen of rollen, die over den buik en het achterdeel van het schip uitsteken, in beweging brengt. Aan elk van deze raders bevinden zich vier, spiraalvormige, zyde vleugels, welke met zulk eene snelheid omgedraaid moeten worden, dat het vaartuig zich in de [illegible] moet. Over den geheelen toestel is eene [illegible] zyden overtrek, dat niet alleen de zwaartekracht zal tegenwerken, maar tevens tot het voortdryven van de boot behulpzaam zyn moet. De geheele boot weegt (daaronder begrepen de machine) 60 pond en kost plus minus 300 dollars.

De *Gazette des Tribunaux* verhaalt het volgende geval:

Mejufvrouw F., modemaakster, 25 jaren oud, woonachtig in de voorstad St. Martin, had zich aan de verderfelyke gewoonte van het spel verslaafd. Daar zy jong en aardig was, had zy vele minnaars, waarvan sommigen haar, behalve hun hart, veel geld en edelgesteenten hadden aangeboden; maar hare hartstogt voor het spel was van dien aard, dat zy in minder dan drie jaren meer dan 60,000 francs verloor. Toen moest zy hare meubels verkoopen om te kunnen leven. Hoe meer haar nood bekend raakte, des te trager [illegible] te bezoeken.

Eindelyk van alle hulp verstoken en het werk niet meer gewoon zynde, besloot zy [illegible] zich zelve niet langer tot last te zyn, en nieuwejaarsdag werd door haar gekozen om haar noodlottig voornemen uit te voeren.

Alvorens de kolen, met welker damp zy zich verstikt heeft, aan te steken, schreef zy aan hare moeder den volgenden brief, welken men als eene daad van boetvaardigheid zou kunnen beschouwen en dien wy nuttig achten bekend te maken.

" LIEVE MOEDER!

" Het verloopene jaar is regt ongelukkig voor my geweest; ik wensch uwenthalve dat het pas aangevangene u al den troost moge opleveren, dien gy noodig hebt.

" Gy weet Moeder, dat myne middelen van bestaan [illegible] vermindeden, zonder dat ik eenig goed vooruitzigt heb. Het valt hard zich te moeten ontrieven, wanneer men gewoon is geweest in overvloed te leven. Het werk is geene gemakkelyke zaak voor eene vrouw, die van hare jeugd af, steeds meesteres is geweest van haren tyd en van hare vermaken.

" Vergeef my, Moeder, maar na het verlies van al de schitterende voordeelen, die ik met orde en spaarzaamheid had moeten ten nutte maken, blyft my niets over, dan myn ongeluk te beweenen. De misslagen myner jeugd schaden alleen my zelve, en dat is voorzeker reeds erg genoeg, te meer daar ik my herinner uwe goede raadgevingen te hebben miskend. Wees getroost, Moeder, uw geweten is zuiver; het myne verwyt my slechts ééne zaak, namelyk dat ik uwe wyze vermaningen heb in den wind geslagen. Myne pen weigert zich naar mynen wil te voegen, en u al myne uitgestane verdrietelykheden te schetsen, maar de dood wacht my reeds en voor het middag is, ben ik niet meer.

" Ik omhels u met geheel myn hart, als uwe liefhebbende en eerbiedige Dochter.

" *Parys*, 1 *January* 1835.

(*Get.*) JOSEPHINE F..."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 12 Juny 1835.

NAMENS den Hoog Ed. Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 20 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17 Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Curaçao den 9 [illegible] 1835.

De ondergeteekende maakt hierby bekend, dat haar Slaaf genaamd FRANCISCO, naar Suriname zal vertrekken.

ANNA CATHARINA ELLIS,
Weduwe A. H. DE ROCHEMONT.

*** GETROUWD [illegible] 10 Juny 1835.
R. W. VAN DEN WALL ARNEMANN,
Luitenant ter Zee 2de Klasse.
EN
A. C. DE WIT CAMBIASO.

Strekkende deze, zoo tot algemeene als tot byzondere kennisgeving aan familie en bekenden.

INGEVOLGE bekomene permissie van den Hoog-Edelen Gestrengen en Hoog Gebοren Heer Gezaghebber der Kolonie Curaçao en onderhoorige eilanden, zal in de laatste helft dezer maand aan de huizen der ingezetenen dezes eilands, van welke Christelyke belydenis zy ook mogen zyn, door de Directie der Roomsche Katholyke Maatschappy van Weldadigheid eene algemeene Collecte ten behoeve der R. K. Armen gedaan worden. Vol vertrouwen in de menschlievendheid der ingezetenen van dit eiland, vleit zich voornoemde Maatschappy, dat hunne mildadigheid ten voordeele van hunne arme medeburgers niet te vergeefs zal zyn ingeroepen.

M. J. NIEWINDT,
R. K. Pastoor en President van bovengemelde Maatschappy.

Curaçao den 12 Juny 1835.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

6. golet Amable Lucia, Diedenhoven, Coro
8. —— Eensgezindheid, van Grieken, Isle d'Aves
bark Margaritha, Brunow, Coro
boot Dejalo, Boom, Puerto Cabello
10. golet Leonidas, Hernandez, Mayaguez
12. —— Maria, Marconier, Maracaybo

UITGEKLAARD—JUNY.

6. golet Amable Lucia, Diedenhoven,
9. bark Guadelupe, Contreras,
—— Rosita, Suate,
10. —— Anna Isabel, Quevedo,
—— Dolores, Fernandez,
golet Helena, Evertsz,
11. —— Gouv. Gen. Baron van Heeckeren, DeHaseth,
—— Rose Ann, Walter,
bark Restauradora, Rodriguez,
golet [illegible] Martinez,
[illegible] Paket, Dejongh,

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JUNY 1835.

E. K. Donderdag den 4 ten 3 u. 30 m. 's morgens.
V. M. Woensdag den 10 ten 6 u. 's avonds.
L. K. Woensdag den 17 ten 7 u. 30 m. 's avonds.
N. M. Donderdag den 25 ten 11 u. 45 m. 's avonds.

Wy hebben eenige Londensche Couranten tot de dagteekening van den 15 April ll. doorgelezen, welke echter niet veel byzonders bevatten; wy kunnen dus slechts weinig by het nieuws van verledene week voegen.

Het Engelsche ministerie was nog niet geheel gevormd. By de leden van dit ministerie welke wy verledene week opgegeven hebben, wordt Lord Palmerston als minister voor de kolonien gevoegd. Lord Brougham schynt benoemd te zyn om den post van Lord Kanselier waartenemen, maar hy heeft aan zyne vrienden verklaard dien post niet te willen aannemen, zoo dat hy waarschynelyk door Sir John Campbell zal vervangen worden.

De tyd nadert dat de teregtstelling der opstandelingen te Parys en Lyon, bygenaamd het *monster proces*, een aanvang zal nemen. Met deze omstandigheid vermeerdert de vrees voor nieuwe onlusten. De franschen mogen, sedert de beruchte wet tegen [illegible] van genootschappen, [illegible] vergaderingen [illegible] opgekomen [illegible]. Men zal zich [illegible] herinneren, dat in April 1834 omtrent [illegible] personen gearresteerd werden, die in de [illegible] te Parys en Lyon deel hadden genomen, en van deze slechts 160 na het gedane voorloopige onderzoek in hechtenis gebleven waren. De [illegible] die ontdekt [illegible] in vryheid gesteld [illegible], bleven niet werkeloos, maar hielden in het geheim byeenkomsten ten einde hun doel te bereiken.

De 160 gevangenen hebben geweigerd zich van de hun toegevoegde practizyns te bedienen. De practizyns hebben zulks ter kennisse van den Heer Pasquier, president van het geregtshof der Pairs gebragt.

Dit is niet de eenige moeijelykheid welke in deze zaak voorkomt. De leden van de balie van Parys (*Paris bar*) van Rouen en van Nantes hebben geprotesteerd tegen de onwettigheid der jongste ordonnantie van Lodewyk Philips. *Le Conseil de discipline* heeft eene vergadering gehouden, waarby met eenparigheid van stemmen besloten is: 1°. om het gezag van *le Court Royal* over *le Conseil de discipline* te betwisten; en 2°. om den Heer Dupin, de oude, president der kamer van gedeputeerden als hun advokaat te benoemen, ter verdediging van deze zaak. De ministers bevinden zich wederom in groote verlegenheid met deze zaak.

Maandag den 13 April begonnen de procedures in deze zaak. Het fransche gouvernement was eischer en de fransche balie (*french bar*) de gedaagde. De Heer Philip Dupin [illegible] "*batonnier*" [illegible] zaak. Hy wil de onbevoegdheid van het koninklyke geregtshof bewyzen om kennis te nemen in eenige zaak hoegenaamd, welke ontspruit uit orders gegeven door den president van eene exceptionele regtbank. De heer Mennessier, een der leden van de fransche balie, heeft beweerd, dat de ordonnantie van Lodewyk Philip wettig is. Een ander practizyn, met name Devaux, heeft ook beweerd dat de ordonnantie wettig is, dat in zoo verre het geregtshof van Pairs by het Charter erkend is, dit hof geene exceptionele regtbank zy, noch zyn kan. Men beweert hier tegen echter dat by het Charter verklaard wordt dat er eene wet zal gemaakt worden om de misdaden van verraad en samenzwering tegen den staat te bepalen en dat het geregtshof van Pairs kennis in die misdaden zal nemen; maar aangezien er geene zoodanige wet gemaakt is, moet het hof der Pairs als eene exceptionele regtbank (d. i. eene tydelyke regtbank) beschouwd worden.

Het nieuwsblad de *Tribune* is voor de 111de maal aangehaald.

Men zegt dat de vergaderingen der diplomaten in plaats van te Londen voortaan in Weenen zullen gehouden worden.

Uit deze Couranten blykt ook dat er voorstanders waren voor eene gunstige uitspraak in de zaak wegens de betaling der 25 millioenen aan de Amerikanen. Het ontwerp van wet is waarschynelyk deze gunstige uitspraak verschuldigd aan de oppositie der Carlisten; want deze zyn degenen, die zich met de meeste hevigheid verzet hebben tegen die betaling.

De berigten uit Spanje waren twyfelachtig. Mina maakte zich onaangenaam en gehaat, niet alleen by de Carlisten, maar ook by de Christinos, wegens zyne wreedheden. Op den 2 April liet hy den pastoor van de gemeente van Huesa en twee andere personen alleen op vermoeden dood schieten en twee Carlisten wurgen. Mina is befaamd wegens wreedheden. In 1811 heeft hy zich verschrikkelyk bierin doen kennen.

Rusland is het grootste ryk dat ooit bestaan heeft. Het is byna een zesde gedeelte der grootte van de aarde; het strekt zich van 18 graden ooster lengte tot 120 graden wester lengte, dat is omtrent 2,200 mylen; het is ses en der [illegible] maal zoo groot als Frankryk en een honderd en veertig maal grooter dan Engeland.

Goedkoop Laken.

Eene zonderlinge lakenfabryk bevindt zich by Leeds in Engeland. De grondstoffen zyn niets anders dan oude lappen en vodden van Laken, flanel en wol. Voor deze fabryk wordt jaarlyks vyf millioen pond vodden ingevoerd. Door middel van een stoomwerktuig worden de vodden klein en byna tot den staat van wol gebragt. Men kaardt ze, en doet er een weinig nieuwe wol by, men spint en weeft die vreemde stoffen, en fabriceert er eindelyk eene soort van laken van, dat zoo al niet zeer sterk en zeer schoon, ten minste zeer goedkoop is.

Nog iets over het vervaardigen van laken uit wollen lompen.

Wy kunnen er nog byvoegen, dat het op deze wyze bekomen laken, gelyk reeds gezegd werd, wel niet zeer vast en sterk is, maar toch zeer geschikt is voor kussens, schoenen, muilen en dergelyke dingen. Eene groote fabryk van dezen aard wordt ook gevonden digt by Batley, en welke uitgebreidheid dezer fabriecatie [illegible] tegenwoordig jaarlyks 5 millioen pond wollen lompen uit Duitschland naar Engeland vervoerd worden. De Engelschen koopen alzoo vreemde wol, verkoopen dan Engelsch laken op het vaste land, koopen de vreemde lompen nogmaals op, en zenden dit lompen-laken nog eenmaal naar het vaste land!

Ryk en Arm.

Behalve diegenen, welke voor hun bestaan, sommige meer, sommige minder arbeiden, zyn er wederom anderen, die van hunnen arbeid niet behoeven te leven, maar ryk genoeg zyn om te bestaan van hetgeen zy of hunne ouders voor hen gespaard hebben. Het getal dezer laatstgenoemden kan evenwel slechts klein zyn in vergelyking van die, welke voor hun onderhoud werken moeten. Maar zoo er geen land bestaat [illegible] de meeste inwoners ryk genoeg zyn om zonder arbeid te leven, zyn er daarentegen vele landen waar alle inwoners arm zyn; en in die landen, waar elk van zynen arbeid leven moet, verkeeren de inwoners in eenen veel ergeren toestand dan de arbeiders hier te lande. In elk land, waar de eigendom veilig is, en waar de ingezetenen werkzaam zyn, zal de welvaart steeds toenemen. Sommige landen zyn er, die voorheen zeer bevolkt en vruchtbaar waren, doch die thans, onder het wreede bestuur van tiranieke regeringen, byna woest en verlaten liggen. In vroegere tyden bragt Barbarye zyde voort; maar nu zyn aldaar de meeste moerbeziënboomen (met welker bladen de zydewormen gevoed worden) verdord, en niemand denkt er aan om nieuwe te planten; want niemand is verzekerd, dat hy er de vruchten van zal kunnen plukken.

Is het te vermoeden, dat de armen er

beter aan zouden zyn, indien men aan de ryken al hunnen eigendom ontnam, onder hen gelykelyk verdeelde, en alzoo elk belette om in het vervolg ryk te worden? De armen zouden alsdan in eenen nog meer deernisswaardigen toestand verkeeren; zy zouden niet minder dan thans voor hun bestaan te arbeiden hebben; want voedsel en kleederen kunnen niet zonder *iemands* arbeid aangeschaft worden. Maar zy zouden veel minder voordeelig werken dan thans, omdat niemand in staat zoude zyn eene groote fabryk of wel voorziene pachthoeve te houden, of geld voor te schieten aan werklieden voor werk, dat soms niet dan na verloop van één of twee jaren winst aanbrengen kan. Een ieder zoude, zoo als het spreekwoord zegt: "van de hand in den tand" leven, juist dat plekje gronds bebouwen, hetwelk hem en de zynen in het leven kan houden, en niets durven opsparen; want hy zoude moeten vreezen, dat men hem zynen meerderen eigendom afnemen en weder verdeelen zoude.

En wanneer een slechte oogst of eene ziekte onder zyn gezin iemand in ellende stortte, zoo als zulks by velen het geval kan zyn, wat zoude hy aanvangen, na zynen kleinen voorraad verteerd te hebben? Hy zoude zich gaarne tot eenig werk verhuren; maar niemand zal hem kunnen gebruiken, dan alleen voor zoodanig werk, dat hem eene zeer spoedige winst zoude opleveren. Want zelfs die weinigen, welke eenig geld mogten hebben opgespaard, moeten vreezen zulks bekend te maken en daarvan beroofd te worden. Zy zouden hetzelve, even als in vroegere tyden, en ook nog ten huidigen dage in landen, waar de rykdom schaarsch is, onder den grond begraven. En by eenen zoodanigen staat van zaken zoude het geheele land met elk jaar armer worden. Want [illegible] voor zyn onderhoud noodig is, en niemand zoude iets pogen te besparen, omdat hy niet zeker is hetzelve te mogen behouden. Wel zouden de ryken arm geworden zyn; maar de armen, in plaats van hunnen toestand te verbeteren, zouden nog ongelukkiger worden dan te voren.

Voor alle inwoners van een land, het zy arm of ryk of middel-klasse, is het beste, dat de eigendom veilig en dat het aan elk vergund zy, het zyne te bezitten, al hetgeen hy door eerlyke middelen verwerven kan, of te sparen, of naar willekeur te verteren,— mits hy slechts niemand te kort doe. Vele ryken maken, wel is waar, een veel beter gebruik van hun vermogen dan anderen; maar niemand is zoo karig en zelfzuchtig, of hy moet [illegible] zich zelven zyne naasten daarmede bevoordeelen. Wanneer iemand een jaarlyksch inkomen van vyftig duizend gulden heeft, zoude men by den eersten opoogslag denken, dat, indien zyn vermogen onder honderd arme huisgezinnen verdeeld wierd, die alzoo elk een jaarlyksch inkomen van vyf honderd gulden zouden bekomen, en door deze verdeeling honderd huisgezinnen in het land hun bestaan vinden zouden. Maar dit is eene dwaling. Dit zoude zeker het geval zyn, indien de ryke even zoo veel voedsel en kleeding gebruikte als honderd arme huisgezinnen. Maar dit is natuurlyker wyze het geval niet.— Hy verteert zyn inkomen aan bedienden, arbeiders, kooplieden en fabrikanten van onderscheidene artikels, die het geld weder van hunnen kant in voedsel en kleeding voor hunne huisgezinnen verteren; zoodat er eigenlyk eene soortgelyke verdeeling van zelve plaats heeft, even alsof het geld van hem weggenomen ware geworden. Misschien zal hy zich, zoo hy een baatzuchtig mensch is, weinig om het onderhoud dezer huisgezinnen bekreunen; maar echter onderhoudt hy dezelve.— Want zoo hy van zyn inkomen b. v. tien duizend gulden jaarlyks in schilderyen of andere voorwerpen van weelde verteren wil, worden de schilders en anderen, die hem deze voorwerpen leveren, even goed onderhouden, alsof hy hun een geschenk van het geld had gemaakt en hen werkeloos had laten zitten. Het eenige verschil is, dat zy gevoelen, thans hun bestaan eerlyk te verdienen, in stede van op eens anders liefdegiften te leven. De ryke daarentegen die, in de plaats van zyn geheel inkomen te verteren, een groot gedeelte van hetzelve spaart, is niet minder nuttig voor zyne landgenooten. Immers komt daardoor niet minder geld in omloop; want geld wordt niet aan goud of zilver in kisten weggesloten, maar op de eene of andere voordeelige wyze belegd. Zeer dikwyls wordt hetzelve uitgeleend op intrest aan pachters, fabrikanten of kooplieden, die, behalve den intrest, dien zy daarvoor op te brengen hebben, nog hun eigen voordeel daarmede kunnen bevorderen. Want zy worden op deze wyze in staat gesteld om dit geld van hunnen kant te bezigen voor werklieden tot het bebouwen van den grond, tot het vervaardigen van lakens en andere voortbrengselen van nyverheid, of wel tot het invoeren van koopgoederen uit vreemde landen; en door al deze middelen nemen het koren, het laken en andere voorwerpen van nut, gemak en genoegen, in het land toe.

De ryke aldus, hoewel hem een veel ruimer lot schynt toegedeeld te zyn, ver[illegible] slechts het kanaal, door hetwelk het anderen toevloeit. En alzoo wordt hetzelve beter en doelmatiger dan op eenige andere wyze verdeeld.

Een jong meisje van tien en een half jaar verscheen onlangs voor het Hof van Assises van het departement de l'Orne.— Honorine werd beschuldigd, van binnen vier dagen tyds, twee kleine buurmeisjes in eenen put te hebben geworpen en een derde te hebben pogen te verdrinken. Dit laatste meisje was byna even oud als zy. Men moet opmerken, dat Honorine geen kind van de andere sekse heeft trachten te verdrinken.

Door arme dorpelingen, hare ouders, opgevoed, genoot Honorine weinig zorgen ten opzigte van haar karakter en werd niet te best behandeld. Men zegt dat haar vader haar eene onbeschofte hardheid deed ondergaan en dat hare moeder hare geaardheid niet ten goede heeft geleid, zoodat zy, volgens getuigenis van velen, nog een kind zynde, reeds wreedheid deed blyken. Andere kinderen te kwellen, hunne oogen vol stof te werpen, hunne bloote leden met brandnetels te wryven, dit waren hare liefste uitspanningen. Men zegt daarby dat Honorine hare slagtoffers met fonkelende oogen en vreesselyke tandenknarsingen beschouwde en een helsch genoegen smaakte, wanneer zy een lyk zag.— Een laatste trek schildert het jammerlyke karakter van dit jonge meisje ten volle.

De President der Assises, de beschuldigde gevraagd hebbende, waarom zy herhaalde malen de jonge Gauchard in eene bron had willen werpen, terwyl dat kind er stond te drinken, antwoordde Honorine zonder dralen: "omdat ik haar wilde verdrinken." De toehoorders yzden op dit antwoord, hetgeen eene nieuwe misdaad deed kennen, welke de instructie zelve zich beyverd had, om ter zyde te schuiven. De verdediger van Honorine zeide haar, dat zy zeker niet wel had begrepen. "Ja wel," antwoordde zy koeltjes,—"ik begryp het goed en zeg, dat ik voornemens was, om het kleine meisje van Gauchard te doen sterven."

De beschuldigde liet, gedurende het geheele verhoor, hare blikken met een gelaat van onverschilligheid en onschuldzaamheid rondwaren. Maar toen de Procureur des Konings haar ten slotte der aanklagt by Papavoine en by Léger vergeleek en er byvoegde, dat Léger een jong meisje in zyn hol had gesleept en na hetzelve vermoord te hebben, het hart haar uit het lyf had gescheurd en uitgezogen, toen fonkelden hare oogen en scheen zy het afgryselyke verhaal met vermaak aan te hooren. Honorine is veroordeeld tot eene gevangenis van twintig jaren en om tien jaren onder het opzigt der policie te staan.

TALLEYRAND.

(Uit de *Zeitung der Elegante Welt.*)

Vervolg en slot van onze laatste.

De oorlog met Pruissen brak los en Talleyrand trok met het leger tot Warschau, arbeidde menigmaal des nachts met den Keizer, en sloot eindelyk ook weder den vrede van Tilsit. Deze was de laatste.— Champagny werd thans Minister van Buitenlandsche Zaken, en Talleyrand Vice-Grootkiezer, die toegang tot alle raadsvergadering had. *De redenen* [illegible] *zyn teruggetreden* [illegible] *geheel duidelyk* [illegible] een' middeldeling (*juste-milieu*) tusschen genade en ongenade des Keizers te moeten danken. Talley[illegible] en zich vyanden gemaakt. Ten nadeele van verscheidene Regeringen, speelde hy zoo verschrikkelyk aan de beurs, dat eenige Duitsche Vorsten belangryke [illegible] tegen hem by den Keizer inbragten. Hy was vermetel en stout geworden. Evenwel kon of wilde Napoleon hem niet geheel missen. Hy woonde dus ook het Congres te Erfurt by. [illegible] Keizer van Rusland gezegd hebben, dat Napoleon achter zynen rug den spot met hem dreef.

Het is opmerkelyk, dat hy reeds van nu af, namelyk in den jare 1808, zich van Napoleon begint af te wenden, [illegible] dadelyk in een [illegible] te treden. En Napoleon had nog [illegible] het toppunt van zyne grootheid bereikt. Talleyrand verzoende zelfs met Fouché, en zy begonnen beide met Engeland tot den val van Napoleon zaam te spannen. [illegible] tyde sprongen verscheidene aanzienlyke handelshuizen. Talleyrand verloor byna zyn gansche vermogen, en Napoleon moest hem te hulp komen. Daar ontstond echter niet weder vriendschap tusschen beiden; en toen de Keizer naar Rusland ging, sprak Maurice de merkwaardige woorden: "Dat is het begin van het einde." Toen de eerste ongunstige berigten uit het leger kwamen, knoopte hy betrekkingen met Lodewyk XVIII aan. Napoleon kwam op het spoor. Dit gaf aanleiding tot zeer ernstige tooneelen. Men zou Talleyrand in hechtenis nemen; maar hy werd naar zyn landgoed verbannen, en de Keizer zeide, met een' verschrikkelyken blik, tot hem: "Zoo ik gevaarlyk krank mogt worden, zult gy voor my sterven." Maar Charles Maurice gaf met bedaardheid te kennen, dat hy zoodanige vermaning niet behoefde, om den Hemel te smeeken om

verlenging des Keizerlyken levens. Hy ontkwam het gevaar, zocht op nieuw in gunst te geraken, onderhandelde intusschen yveriger met Lodewyk XVIII, ontsnapte drie, vier malen aan de wilde uitbarsting des toorns van Napoleon, die hem wilde laten gevangen nemen. Hy evenwel onderhandelde met het Congres te Chatillon, wist de Keizerin en den Koning van Rome uit Parys te verwyderen, verzocht den Keizer van Rusland om by hem af te stappen, en sprak met gloeyenden yver voor de herstelling van de wettige Regering der Bourbons.

De troepen der Verbondene Mogendheden waren in Parys.—Talleyrand scheen de eerste man van Frankryk te zyn. Den 31 Maart, des avonds ten 6 ure, stapte Keizer Alexander by hem af, en nog denzelfden avond had Talleyrand het besluit tot de terugkeering der Bourbons doorgedreven. Fransche Koningsgezinden zeiden toen van Napoleon: "Hy is een dood ligchaam, alleen met dit onderscheid, dat hy nog niet riekt."

Talleyrand stelde eene voorloopige Regering aan, en zichzelven aan het hoofd.— Toen Lodewyk XVIII kwam, werd hy weder Minister van Buitenlandsche Zaken, gelyk hy onder het Directoire en onder Napoleon geweest was. Hierin bleef hy zichzelven dus gelyk.

Te Weenen, op het Congres, bevond hy zich juist op zyne regte plaats, toen het berigt kwam, dat Napoleon by Frejus geland was. Dit verschrikte hem doodelyk, hy sloeg de handen boven het hoofd zamen, en riep by herhaling: "Alles is verloren! alles is verloren!" want hy kende de houdbaarheid van zyn Bourbonsch Huis het beste.—Hier en by vele andere gelegenheden ziet men duidelyk, dat Charles [illegible] digheden zich wist te vermeiden, maar dat hy integendeel, als een persoon van den tweeden rang, zich op eene geschikte wyze door denzelven liet medeverboren; hy verstond de kunst, om van den loop der gebeurtenissen party te trekken, doch om ze zelve te scheppen en te dwingen. Men treft in zyn leven menigvuldige oogenblikken, waar men gedwongd uitroept: "Hy is toch niets anders dan een slim intrigant, dien het geluk diende." Talleyrand vertoonde zich nooit kleiner, dan toen Napoleon de honderd dagen aanving: deze ontwikkelde alle zyne grootte, gene alle zyne kleine middelen.

Maar honderd dagen duren niet lang.— De Verbondene Mogendheden hadden weder Parys bemagtigd, en Talleyrand wendde weder alles aan, om de Tuilerien voor Lodewyk XVIII te veroveren. Dit gelukte hem thans niet zoo gemakkelyk, als de eerste maal. Men had den volksgeest opgemerkt. Alexander was niet goed te spreken. Ook van Talleyrand wendde hy zich af.

Charles Maurice drong wel nog eenmaal door, werd ook nog eenmaal Minister van Buitenlandsche Zaken; maar de Koningsgezinde party gebruikte hem slechts, om de kastanjes uit de heete asch te halen.— Lodewyk XVIII zeide: "Talleyrand heeft nu zoo goede kaarten gehad, maar ik heb troef voor hem bewaard," en hy ontnam hem de portefeuille.

Nu had hy weder tyd, om over de Bourbons na te denken en zyne geestigheid te toonen. Aan zekere vrouw, die mede uitgeweken was geweest en thans met het Royalisme van Lodewyk XVIII niet tevreden scheen, betuigde hy: "Mevrouw! Lodewyk XVIII is geen Royalist: Lodewyk XVIII is te Gent geweest, en gereed, om weder derwaarts te vertrekken."

De Hertog de Richelieu, die vroeger eenigen tyd Gouverneur te Odessa was geweest, werd zyn opvolger. Men vroeg hem, wat hy van dezen nieuwen Minister dacht, en Charles Maurice antwoordde daarop met een ernstig gelaat: "Ik geloof, dat hy in Europa de man is, die de Krim het beste kent."

Hy had geene kinderen by zyne vrouw, Madame Grandt. Hy liet dus zyn Pairschap en titel van Vorst op zynen broeder overdragen, en begaf zich om uit te rusten, naar zyn buitengoed Valençay. Op de reis derwaarts wierp de voerman hem om, en dat aan eene helling van 13 voet hoogte; maar aan eenen diplomaat, van wien het lot van Europa afhangt, kan een voerman niets schaden.

Daar hy in de eerste twintig jaren sterk voor de vryheid der drukpers had geyverd, en in 1823 zich ten sterkste tegen de tusschenkomst in de zaken van Spanje verklaarde, wilde Lodewyk XVIII hem zelfs verbannen, en zeide onder anderen tot hem: "Ik wensch u eene goede reis; ik heb gehoord, dat gy naar het land wilt gaan."—"Neen, Sire!" was het antwoord, "tenzy wanneer uwe Majesteit eene reis naar Fontainebleau wilde doen, in welk geval ik om de gunst zou smeeken, om van de party te mogen zyn." Den volgenden dag werd nagenoeg hetzelfde antwoord op dezelfde vraag gegeven. Lodewyk had den moed niet, zich duidelyker uit te drukken. Eindelyk, op den derden dag, vroeg hy hem: "Hoe ver is Parys van Valençay?"—"Op myn woord van eer, Sire! ik weet het niet juist; maar het moet ten minste tweemaal zoo ver zyn, als van Parys naar Gent."

Het veroorzaakte hem veel verdriet, dat hy niet meer regeren kon. "De Bour- [illegible] hebben my ondankbaar behandeld; het voorbeeld van het Directoire en van Napoleon heeft hun niet tot leering gestrekt. Welaan, zy zullen ook vallen. In my is iets, dat dengenen, die my verontachtzamen, ongeluk aanbrengt."

In July 1830 werd zyne voorzegging vervuld. De Bourbons vielen. Reeds in September was Talleyrand als gelastigde van Lodewyk Philips in Londen, of, met andere woorden, hy was weder Minister van Buitenlandsche Zaken. Deze post scheen hem te behooren. Gelyk de naam van Keizer Napoleon past, zoo moet men Talleyrand den Minister van Buitenlandsche Zaken noemen.

Aan de schets van Talleyrand, voegen wy nog de naar allezins bevestigende karakterteekening toe, ontleend aan Benjamin Constant:

"Het karakter des Heeren Talleyrand heeft zyne rigting van deszelfs voeten ontvangen. Naardien hy hinkte, bestemden hem zyne ouders voor den geestelyken stand, en zynen broeder tot toekomstigen stamhouder der familie. Gekrenkt, maar zich in zyn noodlot schikkende, omhing Talleyrand zich den Abbémantel, als eene wapenrusting, en wierp zich in de geestelyke loopbaan; om, op eene of andere wyze, door dezelve fortuin te maken. Tot aan de Omwenteling had hy den naam van een man van verstand en een gelukskind.— Na zyne intrede in de Constituerende Vergadering sloot hy zich terstond aan de minderheid des Adelstands, en nam plaats tusschen Sieyes en Mirabeau.— Welligt meende hy het opregt; want iedereen heeft het in eenig tydperk zyns levens eenmaal opregt gemeend. Bovendien kon men het te dier tyd eerlyk meenen en daarby zyne fortuin maken, dewyl begrip en belang met elkander overeenkwamen. Om in gezegde Vergadering te schitteren, had hy moeten arbeiden; maar Talleyrand is van nature lui, doch bezit daarby het talent van groote Heeren, om anderen voor zich te laten arbeiden. Ik ontmoette hem na zynen terugkeer uit Amerika. Hy bezat toen geen vermogen, stond by de Regering in geen goed blaadje, en moest te voet de straten van het salon naar het andere, om er zyne opwachting te maken. Met dit al verbeidden elken morgen veertig personen, in zyne zykamer, zyne komst, en zyne verschyning onder hen geleek die van een Vorst.

"Hy had zich alleen uit eigenbelang by de Omwenteling gevoegd, en stond verstelt, toen hy zag, dat het eindgevolg derzelve zyne verbanning uit Frankryk was." Toen hy zich naar Amerika inscheepte, wierp hy nog een' blik op de kust, welke hy verliet, en riep uit: "*Nooit zal men my ten tweeden male bewegen, eene Omwenteling voor anderen te maken!*" En hy heeft woord gehouden. Op eene hoogst onregtmatige wyze ook uit Engeland verdreven, begaf hy zich naar Amerika, waar hy zich drie jaren lang verveelde. Zyn medgezel in verbanning en ongeluk, desgelyks lid der Constituerende Vergadering, was de Markies de Blacons, een man van geest, maar een dolle speler die zich, na zynen wederkeer naar Parys, uit verdriet in het leven en ergernis over zyne schuldeischers, een' kogel door den kop joeg. Talleyrand had met hem en op zynen arm leunende, dewyl hy niet alleen gaan konde, alle Noord-Amerikaansche steden doorgetrokken. Toen hy Minister [illegible] Blacons, die op zyne uitnoodiging naar Frankryk was terug gekeerd, hem om een postje van 600 livres inkomen.— Talleyrand antwoordde hem niet, nam zyn bezoek niet aan, en— Blacons doorschoot zich. Een zyner gemeenzame vrienden, getroffen door dit voorval, zeide tot Talleyrand: *Gy zyt de oorzaak van Blacons dood!* en deed hem desweg... heftige verwyten. Talleyrand hoorde hem zeer bedaard aan, terwyl hy tegen den schoorsteen leunde en sprak toen geeuwende: Arme Blacons!

"Nog in Amerika zynde, vernam hy, dat Mevr. van Staël naar Frankryk was teruggekeerd, en gaf zynen vrienden den last, haar tot zynen wederkeer geneigd te maken. Dit viel niet moeijelyk, immers Mevr. van Staël is onder alle vrouwen die, welke het gereedste is anderen dienst te doen. Zy deed dus al wat in haar vermogen was voor Talleyrand; ten gevolge waarvan Chénier den verbannen Talleyrand in de Conventie als eenen Aartsrepublikein, eenen eeuwigen vyand van het Koningschap enz. schilderde. De Conventie, die toen met gelyke geestdrift hare vrienden verbande en hare vyanden terugriep, stond aan Talleyrand zynen wederkeer toe.— Toen dit nu eenmaal plaats greep, moest hy Minister worden, en ook voor dit doel diende Mevrouw van Staël hem tot werktuig."

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN enz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is f 12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van minder dan een regel, betaalt men 50 Centen.